

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3XEObd/9/2024                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 8807203092                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 29.04.2025                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jaroslava Fúrová         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2025:8807203092.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v exekučnej veci oprávnenej : POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnej : Q., X., B., nar. X. X. XXXX, o vymoženie 294,76 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 8Er/279/2007, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 2. augusta 2013 č. k. 3CoE/95/2013-62 a o návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania, takto

### rozhodol:

- I. Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a.
- III. Povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 2. augusta 2013 č. k.3CoE/95/2013-62 (ďalej len „rozhodnutie odvolacieho súdu“) potvrdil uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 1. marca 2013 č. k.8Er/279/2007 33 (ďalej len „rozhodnutie súdu prvej inštancie“) a zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania. Súd prvej inštancie exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil a druhým výrokom vyslovil, že o trovách exekúcie rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia o zastavení exekúcie.

2. Oprávnená podala proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie, v ktorom navrhuje zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. Taktiež ním navrhuje prerušiť dovolacie konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“)

3. Povinná sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadрила.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená zamestnancom [§ 429 ods. 2 písm. b) CSP], bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné [§ 447 písm. c) CSP].

5. Vzhľadom na to, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti OSP, najvyšší súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 ods. 1 a § 239 OSP.

6. Vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávnenej najvyšší súd na odôvodnenie svojho rozhodnutia v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred najvyšším súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti dovolania. Ako príklad najvyšší súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 1Oboer/83/2013, 1Oboer/264/2013, 1Oboer/251/2014, 1Oboer/263/2014 a 1Oboer/285/2014. Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho a občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne.

7. Osobitne k námietke oprávnenej, že súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd nevytýčili vo veci ústne pojednávanie, najvyšší súd konštatuje, že zákonom č. 230/2012 Z. z. účinným od 9. augusta 2012 (zákon bol účinný do 31. decembra 2012) bol novelizovaný Exekučný poriadok, ktorý ustanovenie § 57 Exekučného poriadku doplnil o ods. 5, v zmysle ktorého súd nariadi pojednávanie, ak rozhoduje podľa § 57 ods. 1 písm. g) a k). V danom prípade súd prvej inštancie rozhodol o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, avšak v čase kedy § 57 ods. 5 Exekučného poriadku už účinný nebol. Súd prvej inštancie preto nepochybil, keď pojednávanie nenariadil. Odvolací súd v danom prípade postupoval v súlade s § 214 ods. 2 OSP, ak o odvolaní oprávnenej rozhodol bez nariadenia pojednávania; nariadenie pojednávania bolo na úvahe odvolacieho súdu.

8. Najvyšší súd nezistil niektorú z procesných väd tvrdených oprávnenu [§ 237 písm. a), b), d), e) a f) OSP], ako ani iné vady konania uvedené v § 237 OSP. Prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 OSP. Preto najvyšší súd odmietol dovolanie oprávnenej ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné [§ 447 písm. c) CSP].

9. Najvyšší súd nezistil ani predpoklady na odloženie vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 444 ods. 1 CSP a v súlade so svojou ustálenou rozhodovacou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

10. Čo sa týka otázky prerušenia dovolacieho konania, túto najvyšší súd už tiež vyriešil vo viacerých skutkovo a právne obdobných veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľa. Ako príklad najvyšší súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 1Cdo/301/2012, 2Cdo/386/2012, 6Cdo/431/2012, 3Cdo/441/2012 a 5Cdo/371/2012. So závermi v nich prijatými sa najvyšší súd stotožňuje a na ne odkazuje.

11. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože jej v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.